

«Glimt av et annerledes kongerike» - Å praktisere ByMenighetens visjon (Samtaleopplegg til semesterstartsgudstjenesten 8.1.2017)

Var det noen som slo av lyset? Det føles sånn.
De kaller meg Johannes Døperen.
For noen måneder siden var mitt navn på alles lepper.
Det kjennes som minner fra en fjern fortid.
Den dagen jeg fikk lov til å døpe Jesus, var lyset utrolig sterkt og klart.
Og jeg hørte Guds stemme så tydelig.
Jeg visste jo at det ikke var jeg som var lyset.
Jeg skulle bare vitne om det. Likevel, mørket som omslutter meg her i fengselet er nå så totalt.
Alt jeg så, hørte og gjorde den gangen, føles helt uvirkelig.

Jeg har venner som besøker meg. De kommer med nyheter.
Den siste uka har han helbredet den dødssyke tjeneren til en offiser i Kapernaum.

I Nain sies det at han vekket en ung mann opp fra de døde.
De var allerede på vei til gravplassen med ham da det skjedde!
Overalt hvor han beveger seg skjer uhørte ting.

Jesus, er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?
Jeg klarer ikke glede meg over alle helbredelsene som skjer.
Det er som om mørket bare blir mer intenst når jeg hører at lyset skal være så nær og samtidig så utenfor rekkevidde.

Hvorfor har du ikke styrtet den korrupte kong Herodes av tronen og satt deg på den?
Hvorfor har du ikke sprengt disse fengselsdørene og gitt meg friheten tilbake? Har egentlig noe skjedd med den dype urettferdigheten i dette landet?
Det sies at mange enkeltmennesker får sine liv forandret.
Men hva med alle de andre?

Det er ikke helt taust. I dag kom vennene mine med svaret fra Jesus. Var det egentlig et svar? Han ramset opp:

«Blinde ser, lamme går, spedalske renses, døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige.»¹

Dette visste jeg jo allerede. Samtidig er det noe her. En kodet melding til meg? Jeg tror han vil si:
«Guds rike bryter gjennom. Alt som skjer er synlige tegn på det som kommer. Hold ut, Johannes!»
Jeg synes ikke svaret er godt nok. Men jeg skimter glimt av lys.²

Både de kristne fellesskapene og nabolagene våre er befolket av mennesker som Johannes. De kjenner mer eller mindre til Guds rike, men det har kommet på avstand, av en eller annen grunn.

Mer enn noe annet handler visjonen for vår menighet om å holde dette ryktet levende i Sandnes. Som Jesu munn, hender og føtter, kan vi være som vennene til Johannes: Servere smaksprøver av et rike som ikke alltid er så lett for alle å erfare og få øye på, hvis ikke noen forteller og demonstrerer. I mange tilfeller vet vi ikke om våre bønner, ord og handlinger gir synlige resultater, slik som tilfellet var for vennene til Johannes. Vi fortsetter å fortelle om og demonstrere Guds rike for dem likevel.

Hvis dere ikke fikk høre talen (vitnesbyrdet) til Tone Grethe Hagen på siste gudstjeneste, oppfordres alle til å laste ned talen og høre den på nettet. Det er sterke saker!

SAMTALEOPPLEGG

ISBRYTER

Del en erfaring av sykdom i eget eller andres liv. Hva gjorde det med troen din?

OPP

Les sammen hele Jesaja 53 som en lovsang til Jesus. Les ett vers hver.

«Sannelig, våre sykdommer tok han, våre smerter bar han. Vi tenkte: Han er rammet, slått av Gud og plaget. Men han ble såret for våre lovbrudd, knust for våre synder. Straffen lå på ham, vi fikk fred, ved hans sår, ble vi helbredet».

INN

Les sammen teksten fra Lukas 7, 18-23. En i gruppa leser etterpå høyt innledningen på forrige side. Del tanker og opplevelser dere fikk i møte med teksten og refleksjonene til «Johannes D».

«Enkelthelbredelser er synlige tegn på det som kommer».

Diskuter dette utsagnet. Er det et godt svar til dem som ikke blir helbredet?

Hvordan reagerer vi når vi møter sykdom? Har vi erfaringer og opplevelser som gjør dette vanskelig for oss? Er cellegruppa en trygg ramme hvor vi kan be om helbredelse? Er det også greit å ikke ønske forbønn?

Les Jakob 5,14-15a. Hvilken betydning har «troens bønn» i denne sammenhengen? Noen har sagt: «Mer enn å ha en sterk tro, handler det om å ha tro på Han som er sterk». Hva er forskjellen? Legg merke til at i evangeliene er det noen ganger den sykes egen tro som fremheves, andre ganger troen hos dem som står rundt. (Se Luk 7,9 og Luk 5,20.)

Les 2 Kor 12,7-10. Noen ganger helbreder Gud, andre ganger ikke. Hvordan kan vi hjelpe folk til å leve med sykdom?

Be for hverandre i grupper på 3-4 personer. Er noen syke, spør om det er greit at vi ber om helbredelse her og nå.

UT

Vet dere om noen som akkurat nå ville kjent seg godt igjen i historien til «Johannes D»? Hvordan kan du være et «mellomledd» mellom dem og Jesus i løpet av de neste dagene? Be de andre i gruppen spørre deg hvordan det har gått.

BRO – Vi bygger bro til mennesker gjennom: **BØNN** – Hvem ber du for? **RELASJONER** – Har du hatt kontakt med dem?
ORD – Har du snakket med dem om tro eller invitert dem til menigheten?